

ВЕЧОРИ ФРАНЦУЗЬКОГО КІНО – 2016

«Вечори французького кіно» – це щорічний фестиваль найбільших кінопрем'єр року з Франції, який українським глядачам представляють компанія «Артхаус Трафік» та Французький Інститут в Україні. 2016 року «Вечори французького кіно» відбудуться одинадцять. У програмі – триумфатор Каннського кінофестивалю, режисерський дебют Луї Гарреля, нові акторські роботи Венсана Касселя та Дайан Крюгер. Фестиваль відкриється у Києві 28 січня романтичним трилером про любов охоронця і його замовниці «Меріленд».

[ПРОФІЛЬ ФЕСТИВАЛЮ НА САЙТІ ARTHOUSE TRAFFIC](http://VK.COM/ARTHOUSETRAFFIC)

Старт фестивалю – 28 січня

ОРГАНІЗАТОРИ

ФРАНЦУЗЬКИЙ ІНСТИТУТ В УКРАЇНІ ТА ARTHOUSE TRAFFIC

INSTITUT
FRANÇAIS
UKRAINE

А Р Т Х А У С
ТРАФІК

ПАРТНЕРИ

Посольство Франції в Україні, [Alliances françaises](#)

ОФІЦІЙНИЙ СПОНСОР ФЕСТИВАЛЮ

[Kronenbourg 1664](#)

ОФІЦІЙНИЙ АВІАПЕРЕВІЗНИК

[Міжнародні авіалінії України](#)

ПАРТНЕР ПРЕМ'ЄРИ

[Nina Ricci](#)

NINA RICCI

Генеральний медіапартнер: [Корреспондент](#)

Генеральний телепартнер: [Espresso.tv](#)

Медіапартнери: [Ретро FM](#), [Тиждень](#), [Platfor.ma](#), [Officiel-online](#), [Ivona](#),
[oKino.ua](#), [vk.com/arhouseltraffice](#)

МІСТА ПРОВЕДЕННЯ

Київ: 28 січня – 3 лютого, кінотеатр «Київ»

Дніпропетровськ: 3 – 7 лютого, кінотеатр «Правда-Кіно»

Харків: 4 – 7 лютого, кінотеатр «8 1/2»

Одеса: 11 – 17 лютого, кінотеатр «Родіна»

Житомир: 18 – 24 лютого, кінотеатр «Україна»

Запоріжжя: 18 – 24 лютого, кінотеатр ім. Довженка

Львів: 18 – 24 лютого, кінотеатр «Кінопалац «Коперник»

Маріуполь: 18 – 24 лютого, кінотеатр «Побєда»

Чернівці: 18 – 24 лютого, кінотеатр «Кінопалац «Чернівці»

Вінниця: 19 – 25 лютого, кінотеатр «Родіна»

МЕРІЛЕНД
MARYLAND
МЭРИЛЕНД

Франція, Бельгія, 2015 / 101 хв.

Мелодраматичний трилер

Режисер: Аліс Вінокур («Мустанг»)

У ролях: Маттіас Шонартс («Смак іржі та кістки», «Подалі від шаленої юрби»), Даян Крюгер («Безславні виродки», «Містер Ніхто»), Поль Амі

– Номінація на премію програми «Особливий погляд», Каннський кінофестиваль, 2015

Після повернення з війни в Афганістані Вінсента мучать спогади. Йому доручено бути охоронцем Джессі, дружини поважного ліванського бізнесмена, у його маєтку Меріленд. Вінсента непереборно тягне до жінки, яку він повинен захищати, і разом із цим мучать страхи й галюцинації. Незважаючи на видимий спокій, що панує у Меріленді, Вінсент помічає зовнішню загрозу.

АЛІС ВІНОКУР / Alice Winocour
Режисерка і сценаристка

Народилася 13 січня 1976 року. Вивчала сценарну майстерність у La Fémis, державній кіношколі у Парижі. Після закінчення навчання зняла три короткометражних фільми і виступила автором сценарію для стрічки Володимира Перішича «Звичайні люди» (2009). У 2007 році короткометражний фільм Вінокур увійшов до альманаху «Магічний Париж». Її перший повнометражний фільм, «Августина», заснований на реальній історії стосунків професора Шарко та його пацієнтки, був представлений у рамках «Тижня критики» на Каннському кінофестивалі у 2012 році. Другий режисерський фільм, «Меріленд», був відібраний до програми «Особливий погляд» у Каннах.

Аліс Вінокур є авторкою сценарію та співавторкою стрічки «Мустанг», який став найкращим фільмом Одеського кінофестивалю 2015 року, й наразі номінується на премію «Оскар» як найкращий фільм іноземною мовою.

ДІПАН
DHEERAN
ДИПАН

Франція, 2015 / 109 хв.

Драма

Режисер: Жак Одіар («Пророк», «Смак іржі та кістки»)

У ролях: Джесутасан Антонітасан, Каліеасарі Срінівасан, Клодін Вінасітамбу, Венсан Ротье

– Золота пальмова гілка, Каннський кінофестиваль, 2015

Бойовик «Тамільських тигрів» тікає зі Шрі-Ланки після завершення громадянської війни. Щоб отримати притулок у Франції він видає незнайому жінку з дитиною за свою сім'ю. Троє цтікачів оселяються у передмісті Парижа й поступово зближуються, особливо перед обличчям жорстокості іммігрантських кварталів...

ЖАК ОДІАР / Jacques Audiard

Режисер і сценарист

Жак Одіар народився 30 квітня 1952 року в Парижі, у сім'ї відомого французького сценариста Мішеля Одіара. Під час навчання на філологічному факультеті Жак підробляв монтажником і допомагав батькові писати сценарії. Він серйозно збирався стати викладачем літератури, та захоплення кінематографом взяло верх.

У 1994 році Одіар зняв свій перший фільм «Дивися, як падають люди». Ця похмура картина принесла режисерові-початківцю «Сезара» і премію імені Жоржа Садуля. Третій фільм Одіара – «Читай по губах» завоював аж 9 премій «Сезар», серед яких: найкращий фільм, режисер, актор (Венсан Кассель) і акторка (Еммануель Дево).

2005 року Жак Одіар знімає свою четверту роботу – римейк американського фільму «Пальці», під назвою «І моє серце завмерло». На думку критиків, це той поодинокий випадок, коли римейк не поступається оригіналові. Цього разу фільм Одіара здобув вісім «Сезарів»: найкращий фільм року, режисер, чоловіча роль другого плану, акторка-дебютантка, музика до фільму, адаптація, монтаж, робота оператора. Композиторові фільму Александру Деспла також було присуджено Премію французьких кінокритиків «Золота зірка», а самій картині – Премія Національного синдикату французьких критиків за найкращий фільм і Премія Британської кіноакадемії за найкращий фільм іноземною мовою.

У 2009-му Жак Одіар поставив фільм «Пророк», який на Каннському кінофестивалі узяв Гран-прі, десять премій «Сезар» і був номінований на «Золотий глобус» та «Оскара» у категорії Найкращий фільм іноземною мовою.

Драма Жака Одіара «Діпан» 2015 року виборола Золоту пальмову гілку на 68-му Каннському кінофестивалі.

Режисерська фільмографія

- Дивися, як падають люди / Regarde les hommes tomber (1994)
- Нікому невідомий герой / Un héros très (1996)
- Читай по губах / Sur mes lèvres (2001)
- І моє серце завмерло / De battre mon cœur s'est arrêté (2005)
- Пророк / Un prophète (2009)
- Смак іржі та кістки / De rouille et d'os (2012)
- Діпан / Dheepan (2015)

МІЙ КОРОЛЬ
MON ROI
МОЙ КОРОЛЬ

Франція, 2015 / 97 хв.

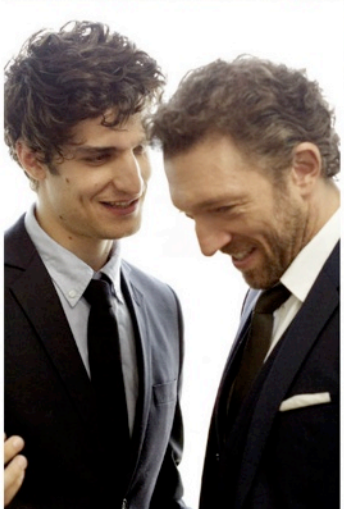
Мелодрама

Режисер: Майвенн Ле Беско

У ролях: Венсан Кассель, Еммануель Берко, Луї Гаррель, Ізільд Ле Беско

– Премія за найкращу жіночу роль, Каннський кінофестиваль, 2015

Тоні опиняється у центрі реабілітації після падіння з лиж. Вона потрапляє у повну залежність від медичного персоналу та знеболювального, та їй згадується інша залежність – від людини, яку вона колись кохала. Чому вона і Джорджію обрали один одного, що в ньому було особливого, і чому вона повністю віддалася цій задушливій і руйнівній пристрасті? Для Тоні починається довгий і важкий процес реабілітації, як фізичної, так і духовної, у якій робота з тілом, можливо, дозволить звільнити дух...

МАЙВЕНН ЛЕ БЕСКО / Maïwenn Le Besco

Акторка, режисерка, сценаристка та продюсерка

Народилася в сім'ї акторів, її батько має в'єтнамське походження, виріс у Бретані, а мати, акторка Катрін Бельходжа, – з Алжіру. Брат і сестра Майвенн також стали акторами. З дитинства вона грала у театрі (роль у трагедії «Іполіт», постановка Антуана Вітеза, театр Шайо), знімалася в кіно (роль у стрічці «Вбивче літо» Жана Бекера, 1983).

З 16 років жила у США у цивільному шлюбі із режисером Люком Бессоном, грала епізодичні ролі у фільмах «П'ятий елемент» та «Леон». Повернувшись до Франції спробувала себе у режисурі та продюсуванні: «Вибачте мене» (Pardonnez-moi, 2006), який двічі номінувався на премію «Сезар», «Бал актрис» (Le Bal des actrices, 2009). Її третя стрічка, кримінальна драма «Паліція» (Polisse, 2011), стала номінантом на Золоту пальмову гілку і здобула Приз журі Каннського МКФ, 2011.

Режисерська фільмографія

- Вибачте мене / Pardonnez-moi (2006)
- Бал актрис / Le Bal des actrices (2009)
- Паліція / Polisse (2011)
- Мій король / Mon roi (2015)

ДРУЗИ
LES DEUX AMIS
ДРУЗЬЯ

Франція, 2015 / 100 хв.

Романтична мелодрама

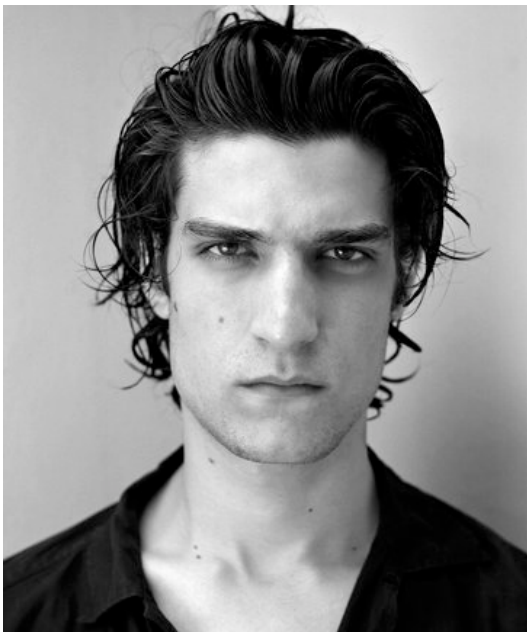
Режисер: Луї Гаррель («Всі пісні тільки про кохання», «Мрійники»)

У ролях: Луї Гаррель, Вінсент Макен, Голшифте Фарахані

Клеман, статист кіно, шалено закоханий у Мону, продавщицю перекусної на Північному вокзалі. Але у Мони є таємниця, яку вона ретельно оберігає. Коли Клеман втрачає надію домогтися її прихильності, його найкращий і єдиний друг Абель вирішує допомогти. Разом двоє друзів кидають усі сили на завоювання Мони.

ЛУЇ ГАРРЕЛЬ / Louis Garrel
Актор, сценарист і режисер

Луї Гаррель народився 14 червня 1983 року в Парижі, у сім'ї режисера Філіпа Гарреля і акторки Брижіт С'ю. Акторами були його дід Моріс Гаррель і прадід. Його хрещений батько – Жан-П'єр Лео, також відомий актор.

Закінчив Вищу національну консерваторію драматичного мистецтва в Парижі у 2004 році. Луї знімався у батька-режисера з шестирічного віку, але перший великий успіх йому принесла роль сінєфіла, еротомана і бунтаря Тео у «Мрійниках» Бернардо Бертолуччі. Цей образ ідеально пасував до його іміджу неусміхненого інтелектуала і нервового красеня.

У 2006 році Луї Гаррель здобув престижну премію «Сезар» за роль у фільмі свого батька «Постійні коханці» у номінації «Найперспективніший актор». Він привернув увагу журі Каннського фестивалю 2007 року: у фільмі Валерії Бруні-Тедескі «Сон попередньої ночі» Гаррель-молодший зіграв коханця сорокарічної акторки (її роль виконала сама Валерія), а у мюзиклі Крістофа Оноре «Всі пісні лише про кохання» став героєм бісексуальної мелодрами.

Не лише європейську, але і світову славу Луї закріпив ролями у трьох абсолютно різних фільмах Крістофа Оноре: «Моя мати», «Паризька історія» та «Всі пісні тільки про кохання». При створенні саундтрека до останнього актор сам виконував усі партії свого героя.

У 2008 році Луї Гаррель виступив автором сценарію і режисером короткометражної стрічки «Мої друзі» (Mes copains). «Друзі» (2015) – режисерський дебют Гарреля, до якого він запросив свою колишню дівчину, акторку Голшіфте Фархані.

АНІ ХВИЛИНИ СПОКОЮ
UNE HEURE DE TRANQUILLITÉ
НИ МИНУТЫ ПОКОЯ

Франція, 2014 / 79 мин.

Комедія

Режисер: Патріс Леконт («Дівчина на мосту»)

У ролях: Крістіан Клав'є («Прибульці», «Божевільне весілля»), Кароль Буке («Надто красива для тебе»), Россі де Пальма («Жінки на межі нервового зриву»)

У дантиста Мішеля Лепру – вихідний. Тому він вирішив неспішно прогулятися блошиним ринком, радіючи життю. Знайшовши старезний (1958 року випуску) вініловий диск з концертом кларнетиста Нілу Юара, Мішель помчав додому, аби швидше послухати улюбленого музиканта.

Але! Весь світ наче змовився, щоби позбавити лікаря-меломана щастя. Дружина зажадала серйозної розмови «про нас». У коханці заговорила совість, і вона вирішила в усьому зізнатися дружині Мішеля. Робітники влаштували у квартирі потоп. Дорослий син у боротьбі з буржуазними підвалинами привів на постій чималу філіппінську родину. А Мішелю в цьому бедламі потрібно знайти годину, всього лише годину, аби послухати улюбленого музиканта...

ПАТРІС ЛЕКОНТ / Patrice Leconte

Режисер, актор, сценарист і автор коміксів

Народився 12 листопада 1947 року в Парижі. З 15 років починає знімати аматорські фільми. У 1967 переїжджає до Парижа на навчання. Бере участь в діяльності журналу *Cahiers du cinéma* і знімає короткометражні фільми. Паралельно, у 1970–1974, дописує у журнал *Pilote*, створюючи ілюстрації, і знімає рекламні ролики.

Перші повнометражні фільми Леконта залишилися непоміченими або ж отримали негативну критику. Автор починає вважати, що обрав неправильну дорогу, і зосереджується на кар'єрі рекламиста. Та у 1977 році він погоджується іще на один проект – екранізацію п'єси кафе-театру «Любов, мушлі та ракоподібні» під назвою «Засмагли». Фільм стає одним з найуспішніших у французькому кінематографі.

Протягом десяти подальших років Леконт знімає комедійні фільми, де грають члени трупі кафе-театру *Splendid*, а також Колюш, Бернар Жиродо, Жерар Ланве. Згодом Леконт вирішує змінити жанр і знімає три фільми зовсім іншого характеру. У першому з них – фільмі «Тандем» – зіграли Жерар Жюньйо (це перша серйозна драматична роль коміка) та Жан Рошфор. Публіка позитивно сприймає метаморфозу – завдяки естетиці та ритму фільмів, вдалому управлінню напругою та грою акторів.

Публіка і критики прихильно зустріли фільм «Насмішка» (*Ridicule*), а Леконт здобув дві премії «Сезар»: за найкращу режисуру та найкращий фільм. Відтоді ім'я Леконта закріпилося у французькому кінематографі.

Завдяки Патрісові Леконту Жерар Жюньйо, Мішель Блан, Шарль Берлін і Даніель Отей були номіновані на «Сезара» за найкращі чоловічі ролі. Серед жінок за найкращі жіночі ролі були номіновані Жульєт Бінош і Ванесса Параді.

Вибрана режисерська фільмографія

- Месьє Ір / Monsieur Hire (1989)
- Чоловік перукарки / Le Mari de la coiffeuse (1990)
- Насмішка / Ridicule (1996)
- Дівчина на мосту / La Fille sur le pont (1996)
- Вдова з Сен-П'єра / La Veuve de Saint-Pierre (2000)
- Мій найкращий друг / Mon meilleur ami (2006)
- Магазин самогубств (Le magasin des suicides) (мультфільм, 2012)
- Ані хвилини спокою / Une heure de tranquillité (2015)

ОРГАНІЗАТОРИ

ARTHOUSE TRAFFIC

Компанія була заснована групою однодумців у 2003 році. Arthouse Traffic став першим українським дистриб'ютором, який спеціалізується на прокаті арт-кіно. На даний момент компанія випустила на екрани понад 400 фільмів, серед яких «Піна» Віма Вендерса, «Океани» Жака Перрена, «Дзатоіті» Такесі Кітано, «Басейн» Франсуа Озона, «Повернення» Андрія Звягінцева, «Олдбой» Чхан-Ук Пака, «Пророк» Жака Одіара і «Мільйонер із нетрів» Денні Бойла.

Спільно з посольствами та культурними центрами зарубіжних країн Arthouse Traffic проводить ряд щорічних фестивальних проєктів – Вечори Французького кіно, Нове британське кіно, Нове німецьке кіно, Тиждень італійського кіно і Манхеттенський фестиваль короткометражних фільмів.

У 2010 році команда Arthouse Traffic заснувала Одеський міжнародний кінофестиваль і до 2013 року виступала його співорганізатором.

У 2014 році компанія заснувала щорічний міжнародний кінофестиваль для дітей і підлітків «Чілдрен Кінофест».

ФРАНЦУЗЬКИЙ ІНСТИТУТ В УКРАЇНІ

Був створений 1994 року на підставі міжурядової угоди, підпорядковується Посольству Франції в Україні. Місією Французького інституту, як і місією 150 інших французьких культурних закладів за кордоном, керованих Міністерством закордонних справ Франції, є розповсюдження французької мови та культури, а також запровадження тривалої співпраці із світовими рушіями культури та мистецтва в Україні.

Окрім навчальних програм, Французький інститут пропонує широкий українській публіці та фахівцям сучасну французьку культуру у всій її різноманітності: кіно, театральнo-сценічне та образотворче мистецтво, література, дискусії тощо. Ці проєкти проводяться у співпраці з місцевими установами та партнерами з метою створення довготривалих зв'язків між французькими та українськими культурними діячами та організаціями. Фестиваль Французька весна, який проводиться щороку у квітні — найяскравіша культурна подія ФІУ.

ARTHOUSE TRAFFIC

Денис Іванов, продюсер, email: producer@arthousetraffic.com

Лілія Алексєєва, керівник відділу кінопрокату:
+38 (063) 498 13 76, email: lilya@arthousetraffic.com

Анастасія Сідельник, прес-аташе:
email: press@arthousetraffic.com

А Р Т Х А У С
ТРАФІК